

Proslava dr. Koroščeve 60 letnice v Št. Juriju ob j. ž.

Sv. Jurij ob j. ž., 9. maja.

Srca naših šentjurskih mož in žena, fantov in deklet so zaplapolala ob misli, da bo pripravljali odbor prireditelj v šentjurski primerno proslavo našemu največjemu voditelju dr. Antonu Korošču. Nismo pošiljali letakov okrog, še manj valil za to proslavo. Nismo ga proslavili v dvorani kakšnega društvenega doma, temveč smo šli brez vsake reklame ven pod široko nebo in tam pred farno cerkvijo pokazali vsem, ki so bili navzoči, da je duh našega voditelja vedno med nami. Tam na prostem pred farno cerkvijo smo zadihali svobodneje ob veliki misli na dr. Korošča.

Naši zavedni fantje so napravili pred farno cerkvijo v soboto zvečer majhen oder za govornika. Dekleta pa so z velikim navdušenjem ovenčala oder z zelenjem. V nedeljo zjutraj, ko vre množica pobožnih faranov k jutranji službi božji, se je med seboj pogovarjala: kaj neki pomeni tisti oder? Po pridigi pa je g. kanonik oznanil množici raz leco, da se vrši po pridigi proslava dr. Antona Korošča in sicer pred farno cerkvijo. Takrat je vzklopelo v nas.

Po maši je vse drlo ven pred farno cerkev. Prihajali so kakor mravlje iz cerkve in prostor se je začel polniti. Tukaj si videl množico zavednih mož in žena, fantov in deklet, ki je z velikim navdušenjem pričakovala slavnostnega govornika. Jutro je bilo krasno, nebo brez oblaka, solnce čisto kot kristal, še bolj čista in vesela pa so hrepnela srca vseh navzočih slišati po dolgem času zopet enkrat o svojem voditelju.

Slavnostna proslava se začne. Pod vodstvom našega dolgoletnega organista Raztočnika je cerkveni pevski zbor zapel tam pod velikim križem pred farno cerkvijo Fleišmanovo pesem: V Gorenjsko oziraj se skalnato stran. Cerkevni zbor je

z veliko dovršenostjo zapel in tako pokazal, da je navajen nastopati tudi zunaj na prostem in, da je zmožen kosati se z vsakim drugim podeželskim zborom. Velikostna pesem je še bolj disponirala množico k slavnosti sami.

Pesem je bila izpeta. Na oder se dvigne naš slavnostni govornik dr. Lojze Čampa. V krasnem polurnem govoru je orisal življenje, značaj, nesebičnost 60 letnikovo, njegovo železno energijo, ki jo je imel že takoj v začetku svojega delovanja med slovenskim narodom že prej kot zastopnik slovenskega naroda v avstrijskem parlamentu; opisal nam je ozko vez z dr. Ev. Krekom, nadalje njegove javne nastope sedaj v mladi državi Jugoslaviji, v kateri je bil skoraj vedno sem od začetka kot voditelj Slovencev v Belgradu.

Za govorom je zopet nastopil pevski zbor s pesmijo: Slovanska pesem.

Proslava je bila končana. Omeniti še moram, da smo obesili na vidno mesto na oderu sliko dr. Antona Korošča, ker slavljence nismo imeli osebnost v svoji sredini, ter se vsaj v duhu združili z njim, ki je bil med tem tam v beli Ljubljani.

Pri nas na deželi nismo vajeni onega glasnega ploskanja, kakor je to po navadi po mestih in večjih krajih, vendar si lahko naravnost iz njihovih obrazov čital, da so ob klenem in jedratem govoru našega govornika gorela srca za našega velikega voditelja.

Ljudje so se razšli. Slišal si jih govoriti: čemu napravljajo tako kratko proslavo? Toda mi smo zadovoljni s skromno in s kratko proslavo. Par velikih misli so ljudje odnesli na svoje domove. Velika udeležba naših šentjursčanov pa je pokazala, da res razume veličino svojega voditelja, ki tako zelo ljubi nas Slovence, je ljubil in nas bo ljubil še naprej. Živel dr. Korošec, Ti si naš in mi smo Tvoji!...

† Vidic Franc

Tržič, 11. maja.

V 68. letu svoje starosti je danes po daljši bolezni umrl g. Vidic Franc. Četudi je bil le navaden kovač-fužinar, vendar ga bo Tržič še dolgo ohranil v častnem spominu. Saj je bil on prvi med onimi, ki so v Tržiču orali ledino narodne zavesti z ustanovitvijo Bralnega društva in zopet prvi med onimi, ki so pomagali temelje katoliški prosveti in krščanski dobroteljski v Tržiču. 35 let bo letos preteklo od ustanovitve Prosvetnega društva sv. Jožefa, ki je še danes bodisi po številu članstva bodisi po svoji delavnosti prvo v Tržiču, in ves ta čas je stal pokojni Vidic v društvu na vidnem mestu. Več let je bil tudi delaven član Vincencijeve konference. Katolištvu in slovenstvu je bil zvest od začetka do konca. V odboru, na odru, pri javnih prireditvah: vedno v prvi vrsti razen zadnja leta, ko ga je bolezen odtrgala od društvenega dela. A za prosvetno društvo se je zanimal do zadnjega. Noben vihar ga ni uklonil, noben neuspeh potrl in če je bilo treba, je tudi v društvu samem nastopil proti neznačajnosti. — Pogreb bo v četrtek ob 6. — Značajnemu narodnemu in kulturnemu delavcu bodi ohranjen časten spomin!

Nočni požar v Zadobrovi

Dev. Mar. v Polju, 11. maja.

V teku 14 dni je naše farane že drugi zbudil plat zvona iz nočnega spanja. Opolnoči je začelo goreti veliko lepo gospodarsko poslopje posestnika Zajca Antona p. d. Štrusa v Zgornji Zadobrovi 1. Hiše tam okoli stoji druga poleg druge. Kakih 100 metrov v stran je podružnična cerkev sv. Tomaža.

Prasketajoči ogenj in glasno pokanje gorečih tramov je zbudilo najbližjega sosedo, ki je prestrašen sklical nesrečne domače in sosede. Domači gasilci, ki imajo nekaj metrov proč gasilsko shrambo, so bili takoj na licu požara. Prihitele so pa na pomoč tudi gasilci iz Zaloga in Zg. Kašlja ter se je vsem skupaj posrečilo omejiti požar le na goreče gospodarsko poslopje, ki je seveda popolnoma zgorelo. Poslopje je bilo dolgo 20 m. V njem je bilo mnogo slame, krme in veliko gospodarskega orodja. Od strojev je ostalo le železno ogrodje.

Kako je ogenj nastal ne ve nihče. Krožijo razne govorice, ki pa nimajo podlage. Sumi se, da je na skledin kak tujec prenočeval in po ne previdnosti zažgal. Mladi gospodar ima škodo okrog 100 tisoč dinarjev ter zavarovalnina še zdaleka ne krije škode. Zalostno gleda gospodar na pogorišče. Kje dobiti denar za obnovo poslopja, ko kmet nima niti sredstev za skromno kmetako preživljanje!

Franjo Zebot:

Kako me je dr. Korošec učil časnikarstva

Sodeloval sem z dr. Koroščem kot časnikar-urednik od 1. 2. 1910 pa do januarja 1922, ko sem zamenjal uredniško pero s poslansko službo. Ves ta čas sem z malimi presledki bil skoro vsak dan v uredniški sobi »Slov. Gospodarja« in »Stražca«, kjer je dr. Korošec pisal članke in drugo gradivo za liste. Ta doba je bila zame posebna šola. Kajti biti v uredništvu pod vodstvom dr. Korošča, je pomenilo več, nego biti samo urednik. Pod njegovim vodstvom se je človek moral izsolati, ali je hotel ali ne. Prišel sem v uredništvo kot čisto preprost kmetijski dečko, ki je o žurnalistiki vedel samo toliko, kolikor je poprej doma vršil nalogo krajevnega dopisnika in deloma tudi člankarja za mladinski list »Naš Dom« in »Slov. Gospodar«.

Dr. Korošec je znal vihteti uredniško orožje, bodisi, da je bilo to pero, svinčnik ali škarje, s prav posebno spretnostjo. Prvotno mi je dal nalogo, da sem urejeval krajevne dopise. Dal mi je dve glavni smernici: vsak dopis korigirati tako, da ostane glavna vsebina in da ni predolg. Prav posebno pa mi je zabijal, da moram dopise prikriti tako, da ne bo tožbe. Kakor znano, tedanjim nemškutarji niso bili ravno naklonjeni »Slov. Gospodarju« in tudi ne »Stražcu« in so prežali na vsako vrstico v naših listih, da bi mogel vložiti kako tožbo. V tem oziru smo imeli srečo, ker ves čas, kar sem sodeloval kot urednik z dr. Koroščem, nisem imel nobene druge tožbe, nego ono, ki jo je naperil proti »Slov. Gospodarju« g. Roblek iz Zalca, a še tedaj smo imeli srečo, ker so me porotniki z večino glasov oprostili.

Ko sem se navadil za silo korigirati dopise, sem dobil nalogo, da vršim korekturo. Tu je bil moj šef do skrajnosti strog. Ako je zapazil le najmanjši pogrešek in krtačinih odtisih, ki sem ga prezrl, se je mnogokrat zgodilo, da so začeli frčati peresniki in celo tintniki... Ali eno dobro je iz tega strogega postopanja nastalo; pri korekturah sem bil ves čas, kar sem bil urednik, strogo natančen in me je najbolj bolelo, ako smo morali v drugi številki lista na račun tiskarskega škrata kaj popravljati.

Ko sem preстал izkušnjo glede urejevanja dopisov in ote ter tudi izpit iz korektur, sem smel pisati tudi članke za »Slov. Gospodarja« in »Naš dom« in pozneje tudi za »Stražca«. Ta stvar pa ni bila tako lahka. Dr. Korošec je sicer dal sprva misel za članek, ali reči moram, da je prve čase romalo več ko polovica člankov v nenasitni uredniški koš. Ščasoma pa me je strogi učitelj zrihtal tako daleč, da so moji članki včasih zagledali beli dan celo v »Slovenec«. Nobena gimnazija ali drugi učni zavod mi v tem oziru ne bi mogel dati toliko prakse, kakor sem jih dobil pod šef-urednikom dr. Koroščem. Celotako daleč me je zbrhtal, da mi je zaupal za delj časa vodstvo uredništva pri »Slov. Gospodarju«, »Našem Domu« in »Stražcu«, kadar ga je politično delo v dunajskem parlamentu in deželni zboru v Gradcu zadrževalo, da ni mogel vršiti službe v uredništvih. Dobival pa sem, bodisi z Dunaja, ali Gradca, kakor tudi Budimpešte, ko je bil dr. Korošec član avstro-ogrške delegacije, skoro vsak dan navodila za uredništvo, kakor tudi zanimive članke in novice.

Kar je dr. Korošec kot žurnalista posebno držalo, je njegova pridnost in vestnost. Za »Stražca« sem dobival skoro za vsako številko njegov članek o političnem položaju. Ravno tako je tudi za »Slov. Gospodarja« prispeval vsak teden kratke članke in

165[—]

MODERNE
KOMBI-
NACIJE
ZA
DAME

CENENI
OTROŠKI
ČEVLJI
Z
ZAPONO

HUMANIK

Požar v Igriški ulici v Ljubljani

Ljubljana, 11. maja.

Davi je izbruhnil v Igriški ulici št. 10 v dveh poslopih gostilničarja Usenika Janeza na podstrešju hud požar, ki se je razširil z neznansko naglico. Požar je nastal okrog pol 9 dopoldne iz neznanega vzroka. Mogoče, da se je zanetil požar po neprevidnosti ali pa kakem drugem neprera-

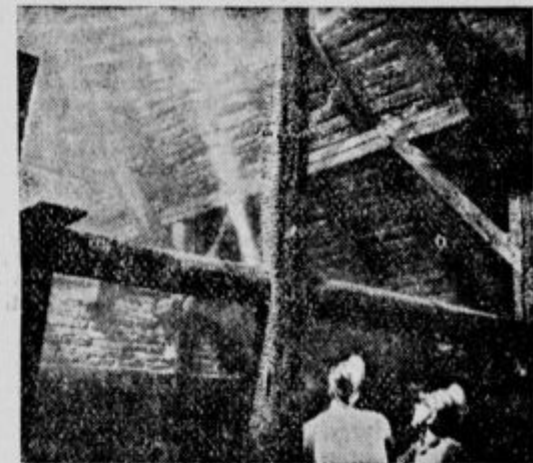
čunljivem slučaju. Na vsak način pa je skoro izključeno, da bi se vnelo ostreže radi dimnikov ali električne napeljave. Na podstrešju je bilo shranjenih kakih 3000 kg sena in slame, nekaj orodja, stolov in slamoreznica. V enem delu podstrešja, ki je bilo predelano v mansardno stanovanje, pa stanujeta brivski mojster Hočevar Jakob in avtomehaničar Harisch. Ogenj je seveda našel v senu in slami najugodnejše gorivo in skoro v trenutku je zagorelo nad 20 m dolgo ostreže. Vendar plamen ni takoj udaril skozi streho in je požar že močno napredoval, ko so zapazili, da gori. Z elektrotehniškega podjetja Mihelič na Borštnikovem trgu so takoj obvestili gasilce v Mestnem domu. Minuto za tem je že odpeljal orodni avto, takoj nato pa so gasilci pozvali še motorno brigado. Medtem so domači pomagali reševati opravo iz najbolj ogroženega podstrešnega stanovanja in so jo znosili na dvorišče.

— Pri razdražljivosti živcev, glavobolu, pomanjkanju spanja, utrujenosti, po-
bitosti, tesnobočnem čutu imamo z na-
ravno »Franz-Josef« grenčico pri rokah
domače sredstvo, ki vsako razburljivost,
naj izhaja iz kateregakoli prebavnega dela,
tako ukroti. Zdravniški strokovnjaki pri-
znajajo, da učinkuje »Franz-Josef« voda
zanesljivo tudi pri ljudeh visoke starosti.
»Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekar-
nah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

černi uri. Poje moški zbor drž. moške učit. šole.
IX. Mokranjac: IV. rukovet. — Adamič: Mlad
junak. — Državna himna. Poje mešani zbor žen.
in mošk. drž. učiteljska.

Takoj za poklicnimi gasilci, po številu 14 mož, je bila na mestu tudi gasilska straža tobačne tovar-
ne, ki je štela 12 mož. Poklicni gasilci pa so pod
vodstvom g. Furlana takoj napadli goreče poslopje
s treh strani. Napeljali so tri cevi, eno čez dvorišče,
dve pa po cesti od spredaj in od strani tako, da
so z močnimi vodnimi curki takoj zadeli are-
dišče požara. Ogenj je sicer v kratkem času objel
vse ostrežno ogrodje in le pogumni naskok gasil-
cev in njihova takojšnja pomoč je preprečila, da
se ni vse ostreže zrušilo v plamenih. Prvi naskok
na ogenj je bil razmeroma težaven, ker se je v
gorečem senu in v slami razvijal neprestano si-
len dušek dim, tako da so nekateri gasilci v za-
četku s pridom uporabili maske zoper dim.

Smotrenemu naskoku gasilcev se ogenj ni mo-
gel upirati in je hitro ponehal. Kljub temu, da
so poklicni gasilci bili na mestu požara le eno uro
in 20 minut, kar vsekakor dokazuje, da so ogenj
naravnost mojstersko udušili, je vse ogromno
ostreže dveh stavb, ki se tišči ena druge, kakor
tudi deloma podstrešno stanovanje, uničeno. Stre-
ne late so v vsej dolžini strehe skoraj popolnoma
zgorele, ostali tramovi in ogrinja pa so prav tako
2 do 3 cm na globoko ožgani. Na podstrešju spravl-
jeno seno, orodje, stoli, 30 kož in slamoreznica so
zgoreli, kljub temu pa pritični prostori pod
ostrežem niso trpeli mnogo. V enem delu ima v

pritičju skladišče knjigarna Nova založba, v dru-
gem delu delavnice tapetnik ter pleskar Genussi,
v prostorih, ki gledajo na dvorišče, pa so blevi
in druge shrambe. Škoda nestrokovno cenijo na
najmanj 80.000 dinarjev, posestnik pa je bil za-
varovan najbrž primerno, za koliko, ni znano, ker
se lastnik mudi prav sedaj v Dalmaciji. Poklicnim
gasilcem so pri gašenju z vso vmeno in požrvo-
valnostjo pomagali gasilci tobačne tovarne pod
vodstvom načelnika Roša in zaslužijo vso pohvalo.
Na vsak način pa gre največja zasluga poklicnim
gasilcem, ki so s svojim pravišnim in hitrim na-
stopom preprečili mnogo večjo nesrečo. Njihovo
previdno gašenje in reševanje je zlasti obvarovalo
spodnje prostore pred večjo škodo.

SISAČKA MINERALNA VODA

ščiti Vaše zdravje.

Zato pijte samo

SISAČKO MINERALNO VODO!

ni mogel »Slov. Gospodarju« do živga. Osobito v
naših obmejnih krajih je vršil tedaj »Slov. Gospo-
dar« veliko narodno delo. Masa našega ljudstva, to
so mali posestniki, viničarji, delavci in obrtniki so
iz »Slov. Gospodarja« zajemali slovenski rodoljubni
čut in temu dejstvu se imamo zahvaliti v veliki
meri, da najbolj izpostavljeni kraji na naši jezi-
kovni meji ob Muri, na Kozjaku in na Koroškem
niso postali žrtev pomemnevalne agitacije.

Dr. Korošec je bil, kakor sem že omenil, kot
šef-urednik silno strog. Ako je šlo za urejevanje li-
sta ali za kaj drugega, kar je bilo s tem v zvezi,
ni poznal nobenega kompromisa. Vsak je moral
biti na svojem mestu in vršiti svoj posel strogo po
njegovih navodilih. In ravno to je bila tudi zame
zelo dobra praktična šola. Dobil sem kot njegov
sotrudnik toliko prakse in izkustev za poznejše mo-
je organizatorično in politično udejstvovanje, da la-
hko mirno priznam, da je bila doba od leta 1910 do
1922 zame ne samo gimnazija, ampak mala univer-
za. Poudariti tudi moram, da je bil dr. Korošec
kot polemik neprekosljiv. Ako se je kak časnikar
ali politik spustil v polemiko z dr. Koroščem, je
bil že v naprej izgubljen. On je znal polemične
članke in novice pisati tako pikantno, da mu v tem
oziru nihče ni bil kos. Ako se je sprevil na politič-
nega nasprotnika, ga je znal tako fino prijeti, da
napadeni še do sape ni prišel. Njegove zbadljivke
in šalivke pa so zbujale navadno veliko zanimanje.
Mirno lahko rečem, da je bil dr. Korošec kot čas-
nikar neprekosljiv in neizčrpen.

Da sem kot preprost in nešolan kmečki fant
dobro desetletje bil urednik po večkrat celo za tri
liste in sem poleg tega bil tudi stalni dopisnik za
»Slovenec«, se imam zahvaliti največ dr. Korošči.
Kadar sva bila le malo prosta, mi je tudi na-
vadno dajal navodila za govore in predavanja.

Stara modrost še velja

Dioniz, pregnan iz kraljestva, od nekoga vprašan: le kaj ti pomaga in koristi Platon in filozofija, odgovarja: »v toliko, da varljivo usodo lažje prenašam.«

Demonaks vpraša, kdaj je začel filozofirati: »Tedad, ko sem začel spoznavati samega sebe.«

Epiktet vprašan, kdo je bogat, je odgovoril: »ki mu je dovolj to, kar ima.«

Ko so Grki, ki so prebivali v Aziji, perzijskega kralja nazivali po takratnih šegah in navadah Velikega, je Agezilaj vprašal: »Ali je on zato večji ko jaz, ker ni pravičnejši in je razbrzdani?«

Aleksander vprašan, kje ima svoje zaklade: »Pri prijateljih.«

Ko si je Druz gradil palačo, mu je arhitekt obljubil, da bo tako zgradil, da ne bo mogel nihče vanjo videti. A Druz arhitektu: »Poslušaj! Če si le kaj umetnika v resnici, tako palačo zgradi, da bodo vsi videli vse, kar bom delal.«

Aleksander je poslal 50 talentov filozofu Ksenokratu. Filozof se je denarja branil, češ, da ni zaslužil, govoreč: »Kaj nima Aleksander niti enega prijatelja, ki bi ta denar zaslužil?«

Tales vprašan, kaj je najbolj skupno ljudem, je dejal: »Upanje; to imajo namreč tudi tisti, ki nimajo nič drugega.«

Ko je Peril, Aleksandrov prijatelj, prosil Aleksandra naj da doto njegovim hčeram, je Aleksander ukazal nakazati petdeset talentov. Peril: »Ne toliko, saj jih je deset dovolj!« Aleksander pa: »Tebi že, toliko vzeti, a meni ne, tako malo dati!«

Sokrat vprašan, zakaj vendar ni on v vladi, ko je vendar v vladanju najbolj izveden, odgovarja: »Tako je s to stvarjo; tisti, ki jih mnogo nauči do-

brega vladanja je koristnejši, kakor pa tisti, ki bi sam, pa če še tako dobro vladal.«

Diogen je nekomu, ki ga je vprašal, na kakšen način bi se najizdatnejše maščeval nad sovražnikom, odgovoril: »Če se izkažeš vrliga in poštenega moža.«

Aristotel o prijatelju: »Ena duša v dveh telesih.«

Atal, filozof, je večkrat dejal: »Prijetneje je prijatelje pridobivati kakor jih imeti.«

Tales je vprašan, kaj je težko, odgovoril: »Samoga sebe spoznati.« »In kaj je potem lahko?« »Druge kritizirati«, de Tales.

Aristipso so vprašali, česa se morajo mladi najbolj učiti: »Kar bodo kot bodoči morje rabili«, je odgovoril.

Ko so Samničani prinesli Kuriju, ki se je grel pri ognju, veliko množico zlata, jih je zavrnil: »Ne zdi se mi imenitno zlato imeti, pač pa tistim, ki ga imajo, ukazovati.«

Odlično je dejal Aristotel: »Skromnejši ne smemo biti nikdar bolj kakor takrat, ko govorimo o Bogu.«

Ko je Aleksander obiskal po bitki pri Isu vjeto Darijevo mater in Darijeve žene s Hefastionom, ki mu je bil za las podoben in enako dragoceno napravljen, so kraljice mislile, da je Hefastion kralj in so ga kot kralja počastile. Tedaj pa je Sisigambis, Darijeva mati, iz odkimavanja okoli stoječih spoznala zmoto; vrgla se je k Aleksandrovim nogam, proseč ga, naj odpusti zmoti. Aleksander pa jo je dvignil, rekoč: »Nisi se zmotila, mati; tudi ta je Aleksander.«

Nov francoski poslanik v Vatikanu

Francoska vlada je imenovala za poslanika pri sv. Stolicy Francois-Jules-Charles Roux. Novi poslanik je rojen 1879. Svojo diplomatično karijero je začel kot ataše v Petrogradu, pozneje je zaveževal važna diplomatična mesta v Carigradu, Kairi in Londonu. Od leta 1916 do 1924 je bil tajnik in potem svetnik francoskega poslaništva pri Kviralu. Leta 1925 je bil imenovan za poslanika in ministra v Pragi. Roux je znan zgodovinski pisatelj in so važne njegove zgodovinske razprave o orijentu. Je tudi commandeur častne francoske legije.

Tiger v restavraciji

Iz Pariza poročajo, da je pred kratkim pripeljal v elegantno pariško kavarno malo prismojena Amerikanka mladega tигра. Živalica pa se je v kavarni očitno spomnila, da ni kužek, ampak pravzaprav zverina.

Mlada Amerikanka se je že več časa po Parizu ponašala z najrazličnejšimi zverinami, ki jih je na vrvici vodila po mestu. Najprej je začela hoditi s krotko gazelo, ki je bila res dobro dresirana, ker je vkljub velikemu prometu vedno udano sledila svoji prismojeni gospodarici. Kmalu se je dama naveličala gazele in prišla na pariške ulice z mladim medvedom, ki je bil tako dobro dresiran, da je hodil za Amerikanko kakor kak kužek. Nikdar ni prizadejal noben sitnosti. Zdi se pa, da se je muhasta in bogata Amerikanka tudi te senzacije naveličala, zakaj pojavila se je na ulicah v spremstvu mladega tигра. V Parizu imajo sicer policijski predpis, da je treba imeti posebno policijsko dovoljenje, kdor hoče doma na stanovanju imeti zverine, pa naj si bodo še tako mlade. Pa kaj Amerikanko brigajo pariški policijski predpisi!

Nekega dne je prišla Amerikanka s svojim tigrom v odlično kavarno na Mont Parnassu in sedla za mizo. Tiger je spodobno legel ob stolu na tla, dama pa je vrvico privezala na stolovo naslonjalo. Kajpada so številni gostje začeli čudno gledati in se boječe zgrazati. Med drugimi gosti v kavarni je bila tudi gospa, ki je pripeljala s seboj svojega malega sinka. Ko je fant zagledal zverino se je začel od strahu na ves glas dreti, vsled česar je mati poklicala kavarnarja in ga pozvala, naj Amerikanko in tigru pokaže vrata. Kavarnar je stopil k Amerikanki in ji vljudno sporočil, da njegovi

gostje žele, naj s tigrom zapusti njegovo kavarno. Amerikanka pa je ponosno vzrojila, da je njen tiger mlada, krotka živalica, ki nikomur ni nevarna in da vsled tega ne pojde iz kavarne. Nastalo je nekoliko glasnejše prerekanje, kar je tiger, ki je pozorno sledil premikanju rok, smatral za ogroževanje njegove gospodarice. Z enim skokom je žival pretrgala vrvico, planila v kavarnarja in ga ugriznila v meča. V tem trenutku je bila vsa kavarna narobe. Mize so frčale po tleh in vse je drvelo proti

Kreugerjevi skrivci pred sodiščem. Pred sodiščem v Stockholmu so priredili razpravo proti ravnateljem Kreugerjevih podjetij, ki so obdolženi, da so Kreugerju pomagali pri sleparijah. Od leve na desno: Carl Langue, Sven Hult, Viktor Holm in revizor Anton Wendler.

vratom. Le mlad mož blizu Amerikankine mize je ostal miren. Hladnokrvno je potegnil iz žepa samokres in s 6 strelami ubil tigr. Med tem je prišla policija. Kavarnarja so odpeljali v bolnišnico, Amerikanko pa na policijo. Tam so ugotovili, da nima od policije dovoljenja imeti zverine na stanovanju. Sedaj jo bodo kazensko zasledovali, potem pa še izgnali iz Francije. Ta dama, ki je s svojimi dolarji prišla iz Amerike, je s svojimi muhami že v Londonu delala škandale. Stanovala je v hotelu in imela pri sebi dve kači in tri mlade krokodile. Tudi angleška policija jo je povabila na odgovor in jo občitno kaznovala.

Sčasna nesreča v Lyonu. Razvaline hiš pri Lyonu, pod katerimi je pokopanih 60 žrtev, od katerih so rešili do sedaj 27 oseb.

Francoški predsednik Doumer na mrtvaškem odru v predsedniški palači v Elysee.

Odkod toliko samoumorov

Zadnje čase so postali samoumori izredno pogosti, zlasti med mladino in skupni samoumori, oziroma samoumori po umoru svojega druga. Gotovo je važno, da razmotiramo ta pojav ter ga, če možno, zajemo.

Brezdovmno se izvrše mnogi samoumori v stanju duševne zmedenosti, oziroma duševnega obolenja, mnogo več, nego se običajno misli, ker se izvrše v pričetku obolenja, ko to še ni vsakemu očito. Marsikateri teh bi preprečili, ako bi se takaj pričetkom obolenja skrbelo, da se odda bolnika v zavod. Zalibog pa se moramo še vedno boriti

Skratka: premalo resnobe in energije, na drugi strani je pa preveč pohlepa po užitku, preveč prenasičenja, preveč blaziranosti. In tako omaga človek pri neprijetnosti in nadlogah, obupa in se usmrti. Prebujna fantazija stavi zahteve in upe, ki se ne uresničijo — življenje nima več vrednosti. Ako človek pri tem še nima nobene vere, temveč meni, da je s smrtjo vse končano, ni čuda, da zavzre življenje, ki se mu ne zdi več vredno, da bi ga nosil nadalje v obliki, ki mu ne ugaja. Prav versko prepričanje je gotovo najmočnejša zapreka in ovira samoumorom, ker obeta za vse bridkosti in težave večno veselje v nebesih.

(Članek iz revije »Zdravje« št. 4.)

Brezposelni v Nemčiji

Nemčija uradno poroča, da je v času od 16. do 30. aprila tega leta število brezposelnih v Nemčiji padlo za 197.000. Vsekakor pa je na Nemškem 1. maja letos število brezposelnih bilo še vedno 5 milijonov 737.000. V prvi polovici aprila je število brezposelnih padlo za 100.000.

Škoda tudi reducira

Iz Plzna poročajo, da bodo škodove tovarne zopet reducirale 500 do 800 uradnikov. Ker je podjetje svojim uslužbencem tudi znižalo plače, jih bo sedaj odškodovalo s tem, da bodo imeli prosto v soboto in nedeljo.

Strelna udarila v letalo

Iz Londona poročajo, da je veliko potniško letalo »Horatius« odplulo z londonskega letališča Croydon od pol 1 popoldne. Že četrte ure kasneje je letalo zašlo v nevihto. Pri tem je strelna udarila v letalo, razbila radio aparat, zdrobila stene kabin in poškodovala dva propelerja. Niti potnikom niti posadki se ni nič zgodilo. Pilot je obrnil letalo in se vrnil v London, kjer je srečno pristal. Potnike pa je potem odneslo v Pariz drugo letalo.

»Ponoči sem slišala sumljiv ropot v spalnici. Ko sem tiho vstala, sem videla izpod postelje moletti človeško nogo.«

»Bila je kajpada vlomilčeva?«

»Ne, moževa. Tudi on je slišal sumljiv ropot.«

*

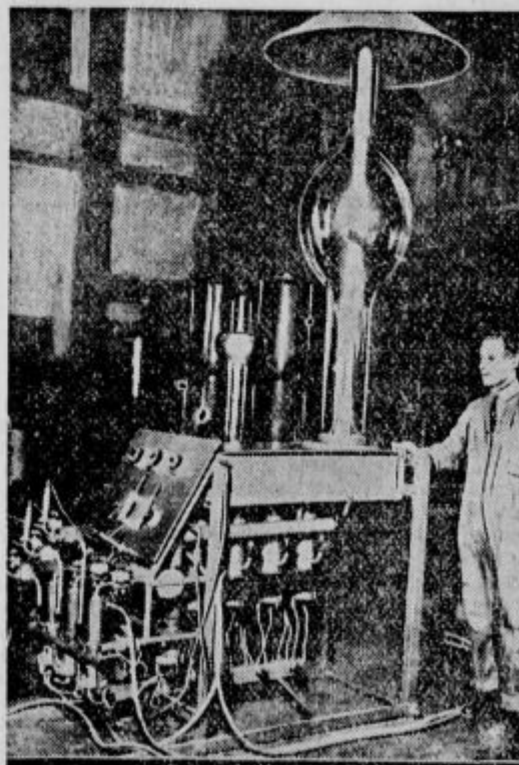
»Lojze, slišal sem, da so te snoči vrgli iz kavarne.«

»To je grdo obrekovanje in podla laž! Prvič se v svojo stvar nisem nič mešal; drugič je bil plačilen popolnoma pijan; tretjič pa, saj bi bil vseeno takoj sam odšel.«

*

V trgovini: »Gospa, tale plašč ni le zelo lep, ampak tudi od sile trpežen. Nosili ga boste lahko pet let!«

Doma: »Možiček, le poglej moj novi plašč, kako je lep in trpežen. Dve leti ga bom lahko nosila, je rekel sam prodajalec.«

Aparat, ki razbija atome, katerega sta iznašla dva mlada fizika v laboratoriju univerze Cambridge, o čemer smo že poročali.

s prenapolnjenostjo zavodov in zato sprejem dostikrat ni takoj mogoč, kar ima dostikrat prav žalostne posledice.

Vedno pogostejše se primerjajo samoumori po izvršenih zločinih, kadar postanejo očiti. Defraudant si požene kroglo v glavo, ko — včasih po dolgem času — pridejo na sled njegovim ponerebam, morilec, ko vidi, da ne more več ulti preganjalec.

Ako pa ne upoštevamo teh dveh vrst samoumorov, pride od preostalih večina na obup vsled nesreč, gnočnih težav in neuspehov v borbi za obstanek. Življenje je vedno težavnejše in prinaša čim dalje obupnejše razmere. Nemožnost priboriti si eksistenco, izguba službe ali zaslužka — v času vednih redukcij v obratih in službah — privedejo marsikoga do tega, da si konča življenje. Izboljšalo se bo seveda šele, ako postanejo življenjske razmere ugodnejše, kar žal v času oblih hudih gospodarskih kriz ni tako hitro pričakovati.

A mnogi samoumori, zlasti pri mladini, vsled »nesrečne ljubezni«. Tu bi morali v prvi vrsti postaviti poskus izboljšanja.

Res je naša mladina po vojni vsa drugačna kakor je bila pred vojno. Ona je zdaj vse preveč pohlepna po užitku, kaže vse premalo resnosti. Strahovito število slabih uspehov v šoli, kljub temu, da je pouk v primeri s predvojnimi znatno olajšan, kaže pomanjkanje resnosti in veselja do učenja. Pohlep po športu (kakor je šport sam po sebi dober in hvale vreden, vendar ne more in ne sme biti mladini edini smoter), po razveseljevanju (kino, gledališče, ples) in celo po seksualnem udejstvovanju. Proti tem razvadam mora nastopiti vzgoja doma in v šoli in toliko, da jih zavrne v prave meje. Zabranijo naj se spolnost buče knjige, gledališke in kino predstave, ki gotovo neugodno vplivajo na mladino. Potreba pa je, mladino pravočasno poučiti o pomenu in namenu spolnega razmerja. Figovo pero naj jim ne zakriva tega, kar si sicer sami skušajo prezgodaj odkrivati. Pouče naj se o resnosti in veljavi družinskega življenja — potem se marsikdo obvaruje pregreškov v mladosti, obvaruje zapeljiv in prevar.

Resnost in vestnost bo pa tudi učila ceniti življenje, učila dolžnosti in dela — tako da ne bodo mladiči iskali samo naslade ter se naveličali življenja, preden je ono prav za prav zanje šele začelo. — V tem oziru moramo gotovo želeči, da je vzgoja verska, seveda ne svetohlinska, temveč istinito prežeta po vzvišenih idejah krščanstva. Človek, ki veruje v Boga, ki zaupa v njegovo dobroto, ki veruje v plačilo v nebesih in v kazni v peklju, gotovo ne bo tako naglo obupal, tako hitro vrgel od sebe pezo življenja, kakor oni, ki ne pozna Boga in ki meni, da je z življenjem vse uničeno.

Na eni strani se vse premalo cenijo vrednost življenja, vse premalo upoštevajo čut dolžnosti do sebe, do družine, do človeške družbe in domovine.

Sabljaški turnir

Kakor smo že poročali, se bo vršil 14. 15. in 16. maja sabljaški turnir za prvenstvo države in meddržavna tekma Jugoslavija:Češkoslovaška. Sabljaška zveza, ki je faktični prireditelj, je do sedaj prirejala svoja prvenstva na jugu naše države. Sopotnica, Zagreb so imeli do sedaj priliko, da pokažejo, kako znanjo organizirati take prireditve, kot je državno prvenstvo. Parkrat so nastopili tudi naši fantje na teh tekmovanjih. S svojim sportnim nastopom so vzbujali vselej splošno pozornost. Niso zmagovali, pridobili pa so simpatije navzočih z gentlemenskim nastopom. Vode sabljaškega sporta so uvideli, da dorašča v Ljubljani pod okriljem SK Ilirije naraščaj, ki si bo kaj kmalu priboril vodilno vlogo. Teh tekem ne smemo vzeti tako lahko, kot pri drugih sportnih panogah, kjer zadostuje mogoče eno leto, da se doseže potreben uspeh. Pri sabljanju trajajo dolga leta, predno se opazi napredek! Od vseh sportnih panog zahteva ravno sabljanje največjo vztrajnost. V tem je tudi najboljša garancija za dobro vzgojo sabljača. Ako so naši fantje, ki so pričeli sabljati l. 1928, že sedaj na taki višini, da bodo lahko z uspehom tekmovali na državnem prvenstvu, je to zasluga njihovega učitelja g. podpolkovnika v pok. Rudolfa Cvetka. Ta odlični borilec, ki uživa sloves po vsej Evropi, vadi in pripravlja naše fante, da se bomo tudi mi Slovenci uveljavili v tej viteški sportni panogi. Kako daleč smo in kaj znamo, bomo videli na tem turnirju.

Pravilno pišejo zagrebške »Novosti«, ko poročajo, da je najboljša garancija za dobro izvedbo prireditve v tem, ko je organizacija v rokah SK Ilirije. Predpriprave so v polnem teku in je delo razdeljeno prav do podrobnosti. Kar organizacije tiče, smo prepričani, da bodo gostje odnesli najboljše vtise iz prestolnice Slovenije. Po prijavi, ki so dosedaj prispeli, bo to največja prireditev te vrste v naši državi. Prijavljenih je že okoli 60 gospodov in dam, inozemci v tej številki niso započeni. Čehi pošljejo svoje najboljše moštvo, ki bo zastopalo tudi Češkoslovaško na olimpijadi. Prijavljeni so naslednji gospodje: za floret: podpolkovnik Jozef Berounsky, dr. Bohumil Fischer, Jozef Hildebrandt, Jozef Jungman, rezerva nadporočnik Bohuslav Kirchman, za sabljo: dr. Fischer, Jungman, Kirchman in ing. dr. Tille; rezerva Hildebrandt; za meč: štabni kapetan Jozef Benedik, Berounsky, Hildebrandt, Jungman; rezerva Kirchman. Čehi pridejo v soboto popoldne ob 17.22. Meddržavna tekma med nami in Čehi je revanš na tekmo, ki se je vršila pred dvema leti v Píšťany. Revanšna tekma bi se morala vršiti že lani — tudi v

Ljubljani — pa je bila iz raznih vzrokov odpovedana.

Kako važna je ta meddržavna tekma, se najboljši vidi iz tega, ker je prevzel pokroviteljstvo sam minister dr. Kraljevič, ki bo tudi osebno prisostvoval svečani akademiji. S sestavo našega moštva so nastale neprimlikke. Jugoslavijo ne bodo zastopali najboljši borilci. Vkljub temu imajo v Subotici, Bečkerek, Zagrebu in tudi v Ljubljani, predvsem v obeh g. Cvetka take borilce, da bodo tudi proti Čehom uspešno nastopili. Na vsak način bo vse tekmovalje zanimivo. Saj bo naše občinstvo prvič imelo priliko videti, kaj je pravzaprav sabljanje. Kako izgleda sedaj tisto sabljanje kot sport, ki ga večina pozna iz opisov raznih dvobojev po romanih in pa iz zgodovine o viteških turnirjih v srednjem veku. Tekmovalje je razdeljeno na dve dvorani. Meddržavni turnir Češkoslovaška:Jugoslavija se bo vršil v ponedeljek, 16. maja v dvorani hotela »Union«. Državno prvenstvo pa 14. in 15. maja v dvorani OUDZ na Miklošičevi cesti. O podrobnostih bomo še poročali.

Radio

Programi Radio-Ljubljana:

Četrtek, 12. maja: 12.15 Plošče — 12.45 Dnevne vesti. — 13.00 Čas, plošče, borza — 18.00 Salonski kvintet — 19.00 Prenos opere »Libuša« iz Prage — 22.30 Čas, poročila.

Petek, 13. maja: 11.30 Šolska ura: Napoleonova mladost (Pera Horn). — 12.15 Plošče. — 12.45 Dnevne vesti. — 13.00 Čas, plošče, borza. — 18.00 Salonski kvintet. — 19.00 Dr. L. Sušnik: Francoščina. — 19.30 Gospodinja ura, vodi gdč. C. Krekova. — 20.00 Komorni koncert godalnega kvarteta konservatoristov (prenos iz filharmonije). — 22.00 Čas, poročila. — 22.15 Salonski kvintet.

Drugi programi:

Petek, dne 13. maja:

Budapest: 19.45 Večerni koncert. 21.10 Mozartov večer, ciganska glasba. — Dunaj: 11.30 Operni koncert. 19.30 Operni prenos. 22.05 Večerni koncert. — Langenberg: 20.00 Prenos iz Newyorka. 20.45 Simfonični koncert. — Rim: 12.45 Vokalni in instrumentalni koncert. 20.45 Pester koncert. 21.30 Komedijska. — Belgrad: 20.30 Komedijska. 21.15 Haydnov koncert. — Toulouse: 20.15 Operetni orkester. 21.00 Večerni koncert. 23.30 Moderna simfonična glasba. — Stuttgart: 19.30 Vokalni koncert. 21.00 Tri enodejanske. 22.45 Nočna glasba. — Barcelona: 21.30 Radio orkester. 22.00 Vokalni koncert. — Milano: 19.10 Pesta glasba. 20.00 Komedijska.

Pomlad zaštevava

v obrambo vsled zimskega oblačila pomehkužene kože skrbno negovanje z

NIVEA-CREME

Nivea-Creme prodre vsled vsebujočega Eucerita globoko v kožo, hrani in krepi stanišče in poživlja delovanje celic. Povzroča torej oni poživljaljoči impuls, potem katerega postane koža naravno gladka in dobi s tem dragoceno, nežno in mladostnosvež izgled.

Nivea-Creme: Din 5.— — 22.—.

Jugosl. P. Beiersdorf & Co. d. s. o. j., Maribor.

Naznanjamo žalostno vest, da je danes 11. maja ob pol 11 dopoldne umrl previden s svetimi zakramenti naš dragi, dobri soprog, oče, gospod

Jože Zupan

posestnik na Bl. Dobrovi št. 14

p. d. Markot, v 46. letu starosti. Pogreb bo v petek ob pol 11 na Dobraško pokopališče.

Žalujoča žena Katarina in hčerka Tilka, ter družina Kunčič in ostali sorodniki.

Za pomlad in binkoštno praznike!

kupujte čevlje znamke „AKRIS“. So elegantni, kvalitativno dobri in poceni.

2705
Otroški iz rjavega ali črnega usnja Din 20.—

2562
Otroški iz rjavega ali črnega usnja Din 25.—

2723 M
Za deklice iz lak kože Din 58.—

2692 R,
672
Damski s polvisoko peto, gladki ali kombinirani . . . Din 95.—, 125.—, 132.—

412
Damski z visoko leseno peto, kombinirani Din 125.—

697,
698
Moški leseno zbliti iz rjavega boksa Din 88.—
Šivani iz črnega ali rjavega boksa Din 140.—

2797 R
Moški šivani iz črnega ali rjavega usnja Din 155.—

1005
Moški iz trpež. boksa za štrpapak Din 125.—

Zaloge
iz lastne tovarne

ANT. KRISPER, LJUBLJANA

Mestni trg 26
Štritarjeva 1-3

se nahajajo:

Ant. Krisper, Mestni trg, Ljubljana,

I. PREGRAD, »Trgovski dom« Maribor,
MARTIN ŠUMER, Slov. Konjice,
MATIJA KLEMENČIČ, Sevnica ob Savi,

ANA GORC, Kočevje,
M. KLEMENČIČ, Novo mesto,
IVAN PIRMANŠEK, Šoštanj,

IVAN KAUŠEK, Lilijska,
ANT. JANEŽIČ, Kamnik,
KARL ROJNIK, Slov. Gradec.

Gospodarska

ZADRUGA MIZARSKIH MOISTROV

v Ljubljani

reg. zadr. z.o.z.

Vegova ulica št. 6, poleg realke

priporoča svojo stalno zalogo navadnega in umetnega pohištva po najnižjih cenah ter vsa tapetniska dela. Izvrše se vsa stavbena in gradbena dela po lastnih in arhitektonskih načrtih. Informacije brezplačno.

Sobno slikarstvo

Albert Špeletič

Ljubljana, Emonska cesta št. 25

Vzorec na vpogled. - Cene konkurenčne.

MIRKO KOSIRNIK

ključavničarstvo avtogenična varilnica

Ljubljana VII, Frankopanska ulica št. 26

Telefon št. 34-77.

FURNIRJI

vsake vrste pri trdki

P. R. ALLES, Ljubljana — Frankopanska 18.

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih in tranzitnih pošilk oskrbi hitro, skrbno in po najnižji tarifi RAJKO TURK, carinski posrednik, Ljubljana, Masarykova cesta št. 9 (nasproti carinarnici). Revizija pravilnega zaračunavanja carine po meni deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.

Ali ste že
poravnali naročnino?

Roland Dorgelès:

Leseni križi

32

Vsak človek v vasi je trgovec, vsaka hiša prodajalna, vsaka kmetijska krma, na vseh oknih vise namesto kazal venci kresilne gobe, Mesar prodaja češnje in gospod župan navadno žganje.

Pred konsumnim društvom se psuje preriva trideset vojakov. Nič ko prazne čutare.

»Hudičovo seme,« kriči neki vojak in se gnjeje skozi množico, da bi odšel. »Ali bi jim privoščil, če bi kak lonec raztresel to njihovo otroško zavetisče!

»Resnica, tu so v čislilih samo žandariji,« pritrudi drug. »Ti imajo svoje račune z gospodinjo, ki lahko brez strahu veriži, razumeš, zato jim pa nasipa korito.«

Pri peku so vrata zapahnjena in oknice zaprte. Vendar stoji deset do dvanajst posebno lahkovernih možiceljev zvesto v vrsti, vdajajoč se neumni nadi, da odleti zanje le še nekoliko svežega kruha. Županova odredba prepoveduje prodajati kruh komu drugemu kakor civilnemu prebivalstvu, in vrata ostanejo zaprta.

Pa vendar smo bili videli cele kupe lepega, rumenega kruha za civiliste. To je bilo po bitki pri Marni. Oh, sveže pečen, še gorak kruh je tako dober! Iz hiš se glasi petje. Na trgu se prepirajo in smejejo.

Za nas je vojna pri kraju, pri kraju za pet dni. Naskok, mrliči, vse je pozabljeno; komaj da se še spomnimo na to, če naletimo na tovariše in si veselo zakličemo: »Se enkrat smo jo odnesli, kaj?« Seve,

v petih dneh bo treba zopet odriniti v jarke, pri ogradju ali levo od potoka, pa na to nihče ne misli. Samo ta ura velja, samo današnji dan — edini, ki ga z gotovostjo živimo. Kakor se uho privadi tiktakanju ure, tako poslušamo topove, ne da bi se za to zmedli. Kadar streljajo 7,5 cm-ski trobeži na kolodvoru, se zdi, kakor da bi mijavkali čez trg.

»Boš videl, da bodo toliko časa onegavili, da kaj izonogavijo,« pravi Lemoine, ki ne mara topničarjev. »Švabi nam dajo mir, zato jih morajo, seve, žgečkati... Konec bo pa ta, da bodo začeli pokati v naše gnezdo, in tisti, ki bo spet v dreku, bomo mi.«

Nemci pogosto streljajo na vas in nova novcata občinska hiša s skrilnatim stolpičkom jim služi za cilj. Nekateri hiše so razkane do kleti in videti jim je mogoče v njih uborno, tako iznenada razgaljeno sree; s streh je zropotala opeka in nebo gleda skozi ostrešje kakor skozi omrežena vrata. Kjer so bili preje skednji, zvezo sedaj velike jame; kamenje, opeko in ožgano tramovje so granate steptale v dno kotanj. Domobranski lopatarji spravljajo vse te ostanke, ne da bi se ravno preveč gnali, nekam na kup; vaški dečki iščejo po gomili tenkih desak in si iz njih delajo sablje. Kajti tudi dečki se igrajo vojno.

Odhajajoč od Tomaža, stopimo k materi Bouquet; njena črna poslikana branjarija daje trgu z obletlimi bresti še žalostnejše lice. Treba je stati v vrsti, da prideš notri, in se pretepsti, da dobiš, česar želiš. V prodajalni, kjer so vsi predali prazni, se gnete množica hrumečih ljudi. Mati Bouquet, od sile zajetna žena, se brani za štacunsko mizo proti dvajset pohlepim rokam.

»Sardine so pošle... Camembert stane dva in trideset sous-ov... Če vam ni všeč, ga pustite, pojde

tudi brez vas... Ne dotikajte se vsega, nesnage grde!«

Kor se je prerinil do štacunske mize, prosi in moleduje, tisti ki so odzadaj, pa kriče čez glave drugih:

»Gospa Bouquet, tistole škatljo boba tam gori mi dajte, prosim... Vedno kupujem pri vas in pošteno plačam.«

»Paštete, gospa Bouquet... Hej, semkaj!... Pol ure že čakam.«

Branjevka se žene, vpije in nikomur ne postreže, misleč samo na to, da se obrani rok, ki se ji stegujejo nasproti; boji se, da ne bi kaj ukradli.

»Ničesar ni več, vam pravim... Spravite se... Lucija, pojdi in zakleni dveri... Vse nam potro, ti smraduhi!«

Pa Lucija, domača hčerka, se ne gane. Smraduhov ne mara videti. Oblečena je v trd, s srebrom navešen životek, pusta lase si je navila v bingljajoče kodre. Tako sedi oholo v mali zadnji izbi, med sliko generala Joffreja in seznamom neveljavnih novcev, nič manj ponosna na svojem stolcu, kakor novopečena vlačuga v najetem avtu.

Ves polk jo pozna, vsi možicelji jo pozele, in če gre s par kozarci v rokah po nabito polni štacuni, poželjivo škilijo za njo in naravnost povedo, kaj bi radi. Najdrznejši skrivoma stegajo roke po njej in se je mimogrede dotikajo. Ona pa je veliko preodlična, da bi hotela kaj opaziti in gre mimo njih z užaljenim obrazom princezine izgnanke, ki je obsojena, da služi za strežajko. Naj reče kdo o njej, kar hoče, na vsak način je to dekle, ki drži na svoje dostojanstvo. Smehlja se samo »boljšim« vojakom in zardeva samo pred častniki.

Stara modrost še velja

Dioniz, pregan iz kraljestva, od nekoga vprašan: le kaj ti pomaga in koristi Platon in filozofija, odgovarja: »v toliko, da varljivo usodo lažje prenašam.«

Demonaks vpraša, kdaj je začel filozofirati: »Tedad, ko sem začel spoznavati samega sebe.« Epiktet vprašan, kdo je bogat, je odgovoril: »ki mu je dovolj to, kar ima.«

Ko so Grki, ki so prebivali v Aziji, perzijskega kralja nazivali po takratnih šegah in navadah Velikega, je Agezila vprašal: »Ali je on zato večji ko jaz, ker ni pravičnejši in je razbrzdani?«

Aleksander vprašan, kje ima svoje zaklade: »Pri prijateljih.«

Ko si je Druz gradil palačo, mu je arhitekt obljubil, da bo tako zgradil, da ne bo mogel nihče vanjo videti. A Druz arhitektu: »Poslušaj! Če si le kaj umetnika v resnici, tako palačo zgradi, da bodo vsi videli vse, kar bom delal.«

Aleksander je poslal 50 talentov filozofu Ksenokratu. Filozof se je denarja branil, češ, da ni zaslužil, govoreč: »Kaj nima Aleksander niti enega prijatelja, ki bi ta denar zaslužil?«

Tales vprašan, kaj je najbolj skupno ljudem, je dejal: »Upanje; to imajo namreč tudi tisti, ki nimajo nič drugega.«

Ko je Peril, Aleksandrov prijatelj, prosil Aleksandra naj da doto njegovim hčeram, je Aleksander ukazal nakazati petdeset talentov. Peril: »Ne toliko, saj jih je deset dovolj!« Aleksander pa: »Tebi že, toliko vzeti, a meni ne, tako malo dati!«

Sokrat vprašan, zakaj vendar ni on v vladi, ko je vendar v vladanju najbolj izveden, odgovarja: »Tako je s to stvarjo: tisti, ki jih mnogo nauči do-

brega vladanja je koristnejši, kakor pa tisti, ki bi sam, pa če še tako dobro vladal.«

Diogen je nekemu, ki ga je vprašal, na kakšen način bi se najizdatnejše maščeval nad sovražnikom, odgovoril: »Če se izkažeš vrliga in poštenega moža.«

Aristotel o prijatelju: »Ena duša v dveh telesih.«

Atal, filozof, je večkrat dejal: »Prijetneje je prijatelje pridobivati kakor jih imeti.«

Tales je vprašan, kaj je težko, odgovoril: »Samega sebe spoznati.« In kaj je potem lahko? »Druge kritizirati, de Tales.«

Aristipa so vprašali, česa se morajo mladi najbolj učiti: »Kar bodo kot bodoči možje rabili, je odgovor.«

Ko so Samničani prinesli Kuriju, ki se je grel pri ognju, veliko množino zlata, jih je zavrnil: »Ne zdi se mi imenitno zlato imeti, pač pa tistim, ki ga imajo, ukazovati.«

Odlično je dejal Aristotel: »Skromnejši ne smemo biti nikdar bolj kakor takrat, ko govorimo o Bogu.«

Ko je Aleksander obiskal po bitki pri Isu vjeto Darijevo mater in Darijeve žene s Hefastionom, ki mu je bil za las podoben in enako dragoceno napravljen, so kraljice mislile, da je Hefastion kralj in so ga kot kralja počastile. Tedaj pa je Sisigambis, Darijeva mati, iz odkimavanja okoli stoječih spoznala zmoti; vrgla se je k Aleksandrovim nogam, proseč ga, naj odpusti zmoti. Aleksander pa jo je dvignil, rekoč: »Nisi se zmotila, mati; tudi ta je Aleksander.«

Nov francoski poslanik v Vatikanu

Francoska vlada je imenovala za poslanika pri sv. Stoli Francois-Jules-Charles Roux. Novi poslanik je rojen 1879. Svojo diplomatično kariero je začel kot ataše v Petrogradu, pozneje je zavežal važna diplomatična mesta v Carigradu, Kairu in Londonu. Od leta 1916 do 1924 je bil tajnik in potem svetnik francoskega poslanstva pri Kviralu. Leta 1925 je bil imenovan za poslanika in ministra v Pragi. Roux je znan zgodovinski pisatelj in so važne njegove zgodovinske razprave o orijentu. Je tudi commandeur častne francoske legije.

Tiger v restavraciji

Iz Pariza poročajo, da je pred kratkim pripeljal v elegantno pariško kavarno malo prismojena Amerikanka mladega tigra. Živalica pa se je v kavarni očitno spomnila, da ni kužek, ampak pravzaprav zverina.

Mlada Amerikanka se je že več časa po Parizu ponašala z najrazličnejšimi zverinami, ki jih je na vrvi vodila po mestu. Najprej je začela hoditi s krotko gazelo, ki je bila res dobro dresirana, ker je v kljub velikemu prometu vedno udano sledila svoji prismojeni gospodari. Kmalu se je dama naveličala gazela in prišla na pariške ulice z mladim medvedom, ki je bil tako dobro dresiran, da je hodil za Amerikanko kakor kak kužek. Nikdar ni prizadejal noben sitnosti. Zdi se pa, da se je muhasti in bogata Amerikanka tudi te senzacije naveličala, zakaj pojavila se je na ulicah v spremstvu mladega tigra. V Parizu imajo sicer policijski predpis, da je treba imeti posebno policijsko dovoljenje, kdor hoče doma na stanovanju imeti zverine, pa naj si bodo še tako mlade. Pa kaj Amerikanko brigajo pariški policijski predpisi!

Nekoga dne je prišla Amerikanka s svojim tigrom v odlično kavarno na Mont Parnassu in sedla za mizo. Tiger je spodobno legel ob stolu na tla, dama pa je vrvico privezala na stolovo naslonjalo. Kajpada so številni gostje začeli čudno gledati in se boječe zgrazati. Med drugimi gosti v kavarni je bila tudi gospa, ki je pripeljala s seboj svojega malega sinka. Ko je fant zagledal zverino se je začel od strahu na ves glas dreti, vsled česar je mati poklicala kavarnarja in ga pozvala, naj Amerikanko in tigru pokaže vrata. Kavarnar je stopil k Amerikanci in ji vljudno sporočil, da njegovi

gostje žele, naj s tigrom zapusti njegovo kavarno. Amerikanka pa je ponosno vzrojila, da je njen tiger mlada, krotka živalica, ki nikomur ni nevarna in da vsled tega ne pojde iz kavarne. Nastalo je nekoliko glasnejše prerekanje, kar je tiger, ki je pozorno sledil premikanju rok, smatral za ogroževanje njegove gospodari. Z enim skokom je žival pretrgala vrvico, planila v kavarnarja in ga ugriznila v meča. V tem trenutku je bila vsa kavarna narobe. Mize so frčale po tleh in vse je drvelo proti

Kreugerjevi sokrivci pred sodiščem. Pred sodiščem v Stockholmu so priredili razpravo proti ravnateljstvu Kreugerjevih podjetij, ki so obdolženi, da so Kreugerju pomagali pri sleparijah. Od leve na desno: Carl Langue, Sven Hult, Viktor Holm in revizor Anton Wendler.

vratom. Le mlad mož blizu Amerikankine mize je ostal miren. Hladnokrvno je potegnil iz žepa samokres in s 6 strelj ubil tigra. Med tem je prišla policija. Kavarnarja so odpeljali v bolnišnico, Amerikanko pa na policijo. Tam so ugotovili, da nima od policije dovoljenja imeti zverine na stanovanju. Sedaj jo bodo kazensko zasledovali, potem pa še izgnali iz Francije. Ta dama, ki je s svojimi dolarji prišla iz Amerike, je s svojimi muhami že v Londonu delala škandale. Stanovala je v hotelu in imela pri sebi dve kači in tri mlade krokodile. Tudi angleška policija jo je povabila na odgovor in jo občutno kaznovala.

Francoski predsednik Doumer na mrtvaškem odru v predsedniški palači v Elysée.

Odkod toliko samoumorov

Zadnje čase so postali samoumori izredno pogosti, zlasti med mladino in skupni samoumori, oziroma samoumori po umoru svojega druga. Gotovo je važno, da razmotriva ta pojav ter ga, če možno, zajezimo.

Brezdvomno se izvrše mnogi samoumori v stanju duševne zmedenosti, oziroma duševnega obolenja, mnogo več, nego se običajno misli, ker se izvrše v pričetku obolenja, ko to še ni vsakemu očitno. Marsikateri teh bi preprečili, ako bi se takaj pričetkom obolenja skrbelo, da se odda bolnika v zavod. Žalibog pa se moramo še vedno boriti

Skratka: premalo resnobe in energije, na drugi strani je pa preveč pohlepa po užitku, preveč prenasitnosti, preveč blaziranosti. In tako omaga človek pri neprijetnosti in nadlogah, obupa in se usmrti. Prebujna fantazija stavi zahteve in upe, ki se ne uresničijo — življenje nima več vrednosti. Ako človek pri tem še nima nobene vere, temveč meni, da je s smrtjo vse končano, ni čuda, da zavzame življenje, ki se mu ne zdi več vredno, da bi ga nosil nadalje v obliki, ki mu ne ugaja. Prav versko prepričanje je gotovo najmočnejša zapreka in ovira samoumorom, ker obeta za vse bridkost in težave večno veselje v nebesih.

(Članek iz revije »Zdravjec št. 4.)

Brezposelni v Nemčiji

Nemčija uradno poroča, da je v času od 16. do 30. aprila tega leta število brezposelnih v Nemčiji padlo za 197.000. Vsekakor pa je na Nemškem 1. maja letos število brezposelnih bilo še vedno 5 milijonov 737.000. V prvi polovici aprila je število brezposelnih padlo za 100.000.

Škoda tudi reducira

Iz Plzna poročajo, da bodo Škodove tovarne zopet reducirale 500 do 800 uradnikov. Ker je podjetje svojim uslužbencem tudi znižalo plače, jih bo sedaj odškodovalo s tem, da bodo imeli prosto v soboto in nedeljo.

Strela udarila v letalo

Iz Londona poročajo, da je veliko potniško letalo »Horatius« odpulilo z londonskega letališča Croydon od pol 1 popoldne. Že četrte ure kasneje je letalo zašlo v nevihto. Pri tem je strela udarila v letalo, razbila radio aparat, zdrobila stene kabin in poškodovala dva propelerja. Niti potnikom niti posadki se ni nič zgodilo. Pilot je obrnil letalo in se vrnil v London, kjer je srečno pristal. Potnike pa je potem odneslo v Pariz drugo letalo.

»Ponoči sem slišala sumljiv ropot v spalnici. Ko sem tiho vstala, sem videla izpod postelje moteti človeško nogo.«

»Bila je kajpada vlomilčeva?«

»Ne, moževa. Tudi on je slišal sumljiv ropot.«

*

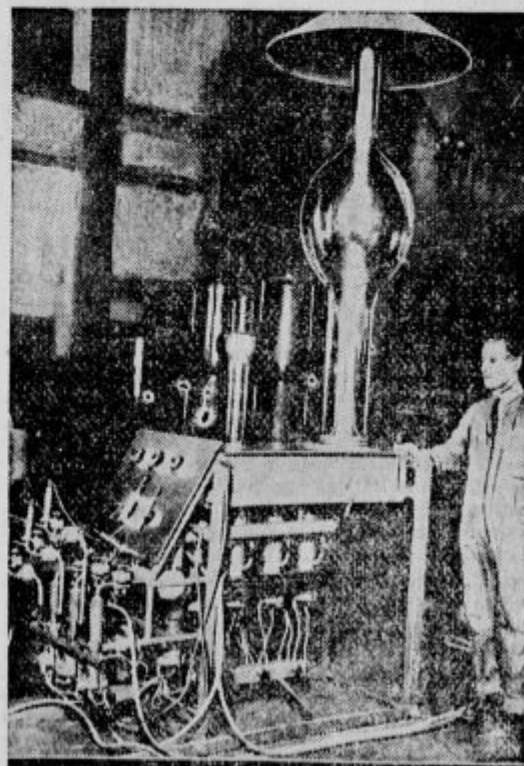
»Ložje, slišal sem, da so te snoči vrgli iz kavarne.«

»To je grdo obrekovanje in podla laž! Prvič se v svo stvar nisem nič mešal; drugič je bil plačlini popolnoma pijan; tretjič pa, saj bi bil vseeno takoj sam odšel.«

*

V trgovini: »Gospa, tale plašč ni le zelo lep, ampak tudi od sile trpežen. Nosili ga boste lahko pet let!«

Doma: »Možiček, le pogledj moj novi plašč, kako je lep in trpežen. Dve leti ga bom lahko nosila, je rekel sam prodajalec.«

Aparat, ki razbija atome, katerega sta iznašla dva mlada fizika v laboratoriju univerze Cambridge, o čemer smo že poročali.

Slabna nesreča v Lyonu. Razvaline hiš pri Lyonu, pod katerimi je pokopanih 60 žrtev, od katerih so rešili do sedaj 27 oseb.